

Celje - skladišče
D-Per

214/1968

1119680292,1

COBISS ©

OSREDNJA KNJ. CELJE

Leto XII.
18. 1. 1968
Št. 1

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

Simpozij o problemih uporabe trdnih goriv in kondicioniranju zraka

Razvojna služba v podjetju je dala iniciativo za organizacijo simpozija z mednarodno udeležbo o problemih uporabe trdnih goriv v povezavi s SITHOK (Sekcija inženirjev in tehnikov za hlajenje, ogrevanje in klimatizacijo).

V podjetju je bil ustanovljen iniciativni odbor za pripravo simpozija, ki ga vodi dipl. ing. Muršec Ivan, predvidoma pa bo organiziran v mesecu maju 1968.

Pokroviteljstvo simpozija, ki bo obravnaval dvojje medsebojno ločenih vprašanj — premog kot gorivo za ogrevanje in — kondicioniranje zraka — je prevzela Fakulteta za strojništvo s sodelovanjem Inštituta za strojništvo v Ljubljani. Organizatorji simpozija so poleg tovarne EMO še Loške tovarne hladilnikov skupno z Zavodom za hladilno tehniko v Ljubljani.

Razumljivo je, da bodo ob tako specializiranih vprašanjih, ki

jih bo simpozij obravnaval to najbolj podprli jugoslovanski premogovniki, ki so življenjsko zainteresirani za vse prispevke industrije in znanstvenih institucij, ki se ukvarjajo s problemi uporabe vseh vrst premogov. Prav zaradi tega tudi pričakujemo, da bodo premogovniki pokrili del stroškov simpozija. Simpozij istočasno pomeni za naš kolektiv soliden prispevek na znanstvenem področju in prispevek k naporom strokovnih kadrov v podjetju, ki razvijajo toplotne naprave.

Simpozija se bo predvidoma udeležilo okrog 150 predstavnikov iz Jugoslavije in inozemstva, zato opravičeno pričakujemo, da bodo materiali simpozija tudi prispevek k naporom za najučinkovitejše izkoriščanje energije iz premogov in istočasno tudi prispevali k še večji popularnosti našega, že renomiranega podjetja.

-ček

Kako in kaj z 42-urnim delovnim tednom

Po 37. členu ustave socialistične federativne republike Jugoslavije, ki je bila sprejeta leta 1963 imajo delavci pravico do omejenega delovnega časa in je zajamčeno, da traja delovni čas največ 42 ur v tednu. Ta člen določa še, da se z zakonom lahko določijo pogoji za skrajševanje delovnega časa. Tako je leta 1945 izšel temeljni zakon o uvedbi 42-urnega delovnega tedna. Po tem zakonu uvaža podjetje 42-urni delovni teden s pogojem, da zagotovi v svojem delu in poslovanju najmanj enake uspehe kot jih je doseglo pred uvedbo skrajšane delovnega časa.

Po 3. členu navedenega zakona se šteje, da izpolnjuje podjetje pogoje za prehod na skrajšani delovni čas:

1. če zagotavlja v krajšem delovnem tednu najmanj enak obseg proizvodnje oziroma storitev, kot ga je doseglo pred uvedbo krajšega delovnega tedna in

2. če zagotavlja v krajšem delovnem tednu na delavca najmanj enak neto produkt in najmanj enak realni osebni dohodek, kot ju je doseglo pred uvedbo krajšega delovnega tedna.

Po 5. členu tega zakona lahko podjetje sklene, da bo prešla na skrajšani delovni čas naenkrat ali pa v določenih etapah. Zakon določa, da morajo delovne organizacije preiti na 42-urni delovni teden najkasneje v petih letih od uveljavitve zakona to je do 8. aprila 1970. leta.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Razgovor s prodajalci tehničnega blaga v Ljubljani

Gospodarska propaganda je skupno s prodajno operativno in z razvojno službo v podjetju organizirala razgovor s prodajalci blaga v Ljubljani. Ugotavljamo, da je bil to prvi poskus, približati probleme proizvodnje trgovini in obratno.

Osnovni namen razgovora je bil seznaniti prodajalce z nekaterimi podatki o peči na olje EMO-5 in o nekaterih novih, kvalitetnih emajliranih proizvodih, ki se bodo kmalu pojavili na tržišču.

Razgovora se je udeležilo okrog 30 prodajalcev, ing. Novak iz Inštituta za strojništvo in tovarišica Prusova iz Centralnega zavoda za napredek gospodinstva, Ljubljana.

Zanimive so bile ugotovitve ing. Novaka, ki je predložil rezultate testiranja peči na olje večine močnejših jugoslovanskih proizvajalcev. Zadovoljni smo lahko, da naša peč na olje EMO-5 po kvaliteti ne zaostaja za pečmi iz uvoza ob tem, da bo Inštitut za strojništvo celo zahteval prepoved prodaje nekaterih pe-

či, ki se pojavljajo na našem tržišču.

V razgovoru so o osvajanju novih proizvodov in o peči na olje govorili ing. Hudales in ing. Muršec, prodajalcem pa smo pokazali tudi nekatere prototipe novih proizvodov, ki so jih prodajalci sprejeli z izrednim zanimanjem.

V razpravi so prodajalci opozorili na nekatere pomanjkljivosti in izrazili željo, da bi odpravili nekatere napake, in še boljše organizirali servisno službo.

Ugotavljamo, da je prvi razgovor s prodajalci v Ljubljani dobro uspel. Zanimivo je, da je naše podjetje prvo, ki je organiziralo takšno obliko sodelovanja. Prisotni prodajalci so bili mnenja, da bi takšnih srečanj s seznanjanjem o proizvodnji in prenašanjem problematike moralo biti v bodoče še več. Zato bo gospodarska propaganda v okviru možnosti in potreb organizirala podobne razgovore tudi v drugih, večjih industrijskih središčih.

-ček

Priključen je obrat VII Tobi, Bistrica

Že dalj časa so potekali razgovori o priključitvi TOBI, Bistrica k našemu podjetju. Ta obrat je dobro poznan marsikateremu našemu delavcu saj smo imeli z njim doslej dobre kooperativne odnose. O priključitvi tega obrata pa se je precej govorilo tudi na sestankih, ki so bili v ta namen organizirani. No končno je delavski svet na zadnjem izrednem zasedanju tik pred novim letom sklenil, da se ta obrat priključi k nam.

Sklep delavskega sveta določa, da se pripoji delovna enota obrat TOBI k podjetju EMO Celje, ter se tako izloči iz sestava Tovarne opreme za pralnice in gospodinjstvo v Mariboru. Pripojeni obrat prične poslovati kot obrat VII — gospodinjstva oprema s 1. januarjem 1968 in se ta dan smatra kot dan pripojitve.

Na EMO Celje pa se prenesejo osnovna sredstva in sredstva skupne porabe tega obrata. Prevzame se tudi število delavcev, ki jih je doslej zaposloval ta obrat in to skupaj 342. Ti delavci ostanejo razporejeni na delovnih mestih, kjer so bili doslej zaposleni in se ta delovna mesta smatrajo kot začasna delovna mesta, dokler ne bo organizacija dela izvedena po naših notranjih predpisih.

Za vsa potrebna pravna in druga strokovna opravila, ki jih je treba še opraviti glede priključitve ter odločanje o važnih operativnih zadevah je delavski svet pooblastil upravni odbor.

Kako in kaj z 42-urnim delavnikom

(Nadaljevanje s 1. strani)

V 8. členu zakona pa je izrecno določeno, da mora delavski svet ob pripravljanih polletnih obračunov in zaključnih računov, posebej analizirati kako tečejo priprave in v kolikšni meri se izpolnjujejo pogoji za uvedbo krajšega delovnega tedna po zakonu in rezultate teh analiz predložiti DELOVNI SKUPNOSTI, da jih obravnava.

SKRAJŠANI DELOVNI ČAS ŽE OD LETA 1961

V naši tovarni je bilo na pobudo sindikalne organizacije in na podlagi stvarnih analiz sklenjeno, da se preide na skrajšani delovni čas že leta 1961.

Na zasedanju dne 5. 10. 1961 je sprejel delavski svet naslednji sklep:

S 1. oktobrom 1961 se preide na skrajšani delovni čas, ki bo trajal namesto 48 samo 45 ur pod pogojem, da bo kolektiv izvršil sprejete planske obveze. S skrajšanim delovnim časom se prične v soboto, dne 7. oktobra 1961 in se vsako soboto dela samo 5 ur.

Tako je nastala prva prosta sobota kajti pozneje je bilo sklenjeno na željo večine članov kolektiva naj se v soboto ne dela in naj se delovni čas v tednu uredi tako, da bo sobota prosta.

Leta 1964 je bila po vseh tedanjih ekonomskih enotah izvedena anketa o uvedbi skrajšanega delovnega časa. Anketni list je obsegal stvarna vprašanja, na katera je lahko odgovoril vsak član našega kolektiva. Anketa je pokazala, da se je izreklo 85% članov kolektiva za uvedbo skrajšanega delovnega časa, 5% se je opredelilo proti in 10% je ostalo neopredeljenih.

Na zasedanju dne 23. 4. 1964 je delavski svet sprejel naslednji sklep: delavski svet se strinja s predlogom upravnega odbora za prehod na skrajšan delovni čas in to:

s 1. majem 1964 za en prosti dan v mesecu;

s 1. septembrom 1964 za dva prosta dneva v mesecu;

s 1. decembrom 1964 za tri proste dneve v mesecu.

Na tem zasedanju delavskega sveta je bil ponovno obravnavan elaborat za prehod na skrajšan delovni čas. Ta elaborat, ki je predvideval pogoje katere je treba izpolniti za prehod na skrajšan delovni čas, je izdelala posebna strokovna komisija, potrdila pa ga je občinska skupščina v Celju.

Na zasedanju delavskega sveta dne 8. 9. 1964 pa je bil sprejet naslednji sklep: sklep delavskega sveta z dne 23. 4. 1964 o

prehodu na skrajšani delovni čas se spremeni kakor sledi:

Na drugo prosto soboto se preide s 1. decembrom 1964 pod naslednjimi pogoji:

a) da se od takrat izboljša delovna disciplina;

b) da se vse strokovne službe in vodstva obratov maksimalno angažirajo za izvršitev postavk iz elaborata za skrajšan delovni čas, ki je bil sprejet na zasedanju delavskega sveta dne 13. 5. 1964.

Toda dne 29. decembra 1964 je delavski svet sklenil, na predlog upravnega odbora, da se ne preide na skrajšan delovni čas po prejšnjih sklepih, zaradi nastalih gospodarskih težav.

Na zasedanju dne 27. januarja 1967 je delavski svet potrdil dopolnilni elaborat za prehod na 42-urni delovni teden. Ta dopolnilni elaborat je potrdila tudi občinska skupščina v Celju. Ta dopolnilni program prehoda na skrajšan delovni čas vsebuje med drugim:

1. OBRAT I.

Takoj po uradni odobritvi prehoda na 42-urni delovni teden uvede obrat 4-izmensko delo in s tem uvede 42-urni delovni teden.

2. OBRAT II.

Prehod je postopen in sicer na 44-urni delovni teden s 1. 1. 1968 in po vgraditvi novega lužilnega stroja na 42-urni delovni teden.

3. OBRAT III.

a) DELAVNICA KOTLOV

Prehod je postopen in sicer na 44-urni delovni teden s 1. 7. 1967 in na 42-urni delovni teden s 1. 1. 1968.

b) DELAVNICA RADIATORJEV

Po vgraditvi varilnih aparatov za varjenje radiatorskih baterij preide delavnica naenkrat na 42-urni delovni teden.

4. OBRAT IV.

Takoj, ko bodo peči za žarjenje rekonstruirane in stalno v pogonu, preide obrat na 42-urni delovni teden.

5. OBRAT V.

Ko preidejo ostali obrati na 42-urni delovni teden, preide tudi orodjarna na isti delovni čas.

6. OBRAT VI.

Po odpravi ozkih grl v lužilnici in uvedbi najmanj 3-izmenskega dela na žgalnih napravah s tem, da se v letu 1968 uredijo pogoji za prehod na skrajšan delovni teden, uvedba tega pa najkasneje v letu 1969.

Administrativno-upravne in tehnične službe podjetja preidejo na 42-urni delovni teden po prehodu vseh obratov na skrajšan delovni čas.

Kot smo že omenili mora delavski svet po zakonu ob pripravljanih zaključnega računa za leto 1967 posebej analizirati kako se izpolnjujejo pogoji za uvedbo skrajšanega delovnega tedna ter take analize predložiti kolektivu. Kolektiv mora biti seznanjen ali so izpolnjeni po-

goji za prehod na skrajšani delovni čas ali ne in če niso zakaj niso.

Ne bo odveč, če povemo, da se tu in tam pojavlja tiho upanje nekaterih ljudi, da bo zakon spremenjen v zvezi z reformo ali katerikoli ekonomskih razlogov, ki baje ne dopuščajo prehoda na skrajšan delovni čas. Mogoče bi bilo bolje, da bi se taka miselnost skoncentrirala drugam, to je na to, kako kolektivno pomagati, da bo prebrodil težave in izpolnil pogoje za prehod na 42-urni delovni teden. Vsak član kolektiva pa mora vestno izvrševati svoje delo za ustvaritev pogojev za prehod na skrajšan delovni čas.

Po 11. členu temeljnega zakona o uvedbi 42-urnega delovnega tedna je razvidno, da če delovna organizacija ne ukrene kar določa ta zakon, da bi mogla do predpisanih rokov ob predpisanih pogojih uvesti 42-urni delovni teden, lahko občinska skupščina po opozorilu delovne organizacije sklene, da jo postavi pod prisilno upravo.

Ker imamo v naši tovarni urejen program in načrt za prehod na 42-urni delovni teden moramo torej ta program in načrt postopoma izpolnjevati. Postopni prehod na skrajšan delovni čas bo za naše gospodarjenje manj boleč, kot če bi morali leta 1970 preiti naenkrat na 42-urni delovni teden.

E. Jejčič

Jože Podlinšek pri Titu

V republiški delegaciji, ki je bila na slavnostni seji posvečeni tridesetletnemu uspešnemu delu predsednika Tita v vodstvu ZKJ je bil tudi naš sodelavec Jože Podlinšek. Ob njegovi vrnitvi smo ga prosili naj nam posreduje svoje vtise. Prošnjo se je odzval in za naš list povedal: »Na svečani seji nam je Edvard Kardelj orisal delo Tita v obdobju, ko je prišel na vodstvo ZKJ. Po govoru Kardelja je v dvorano stopil sam Tito. Po bučnem aplavzu vseh republiških delegacij mu je tovariš Vlahovič izročil knjigo TITO IN REVOLUCIJA. Tito se je v govoru zahvalil za darilo, nakar smo odšli v dvorano ZIS, kjer se je odvijala prireditev posvečena njegovemu delu. Vsi, ki smo bili v tem času v dvorani smo čutili, da je Tito tisti, ki nas združuje. Delegacije so se zlepe v eno samo. Slovenec je bil skupaj z Makedoncem, Hrvat z Črnogorcem. Nihče ni pomislil na pripadnost, čutili smo

le, da smo vsi eno in da mislimo enako.«

To je bil najlepši vtis pravi Jože Podlinšek in nadaljuje: »Darilo, je bilo povsod tema pogovora. Nihče ni mogel verjeti da lahko v naši tovarni iz emajla napravimo tako čudovite stvari kot so stenske plošče na katerih so bili lovski motivi predzgodovinske umetnosti iz francoske jame Lascaux. Poleg teh stenskih plošč je bil v darilu tudi vrč s pladnjem in šestimi bokali, na katerem je bil lovski motiv. Darilo so pokazali predsedniku Titu.

To so strnjeni vtisi, ki nam jih je posredoval Jože Podlinšek. Iz njegovega pripovedovanja se čuti zahvala vsem, ki so mu omogočili izbiro v delegacijo in vsem, ki so pomagali v rekordno hitrem času izdelati darilo, ki je navsezadnje tudi velik uspeh naših delavcev in razvojne službe.

M. B.

SPREJET JE PRAVILNIK O ORGANIZACIJI IN POSLOVANJU ENOTE »MEHANOGRAFSKI CENTER«

Po dolgem času so se končno razjasnile vse zadeve glede mehanografskega centra o katerem je bilo tolikokrat govorjeno na upravnem odboru in delavskem svetu. Z novim pravilnikom o organizaciji in poslovanju te enote je marsikaj urejeno in razčiščeno kar doslej ni bilo.

S pravilnikom je določen predmet poslovanja in samostojne pravice, ki jih ima ta enota. Glede vodenja je enota vezana na podjetje. Poleg tega pravilnika se mora enota ravnati po notranjih predpisih podjetja tako, kot vse ostale druge delovne enote v podjetju.

Prisrčno srečanje z upokojenci

Vodstvo podjetja in kadrovska služba sta 28. decembra priredila sprejem za upokojece iz leta 1967. Zbralo se jih je lepo število v okrašeni dvorani DS podjetja. Upokojece so tudi prejeli darila in diplomo kot priznanje za dolgoletno delo v podjetju. Med njimi pa ni bilo 11 upokojevcev, ki so med tem časom umrli.

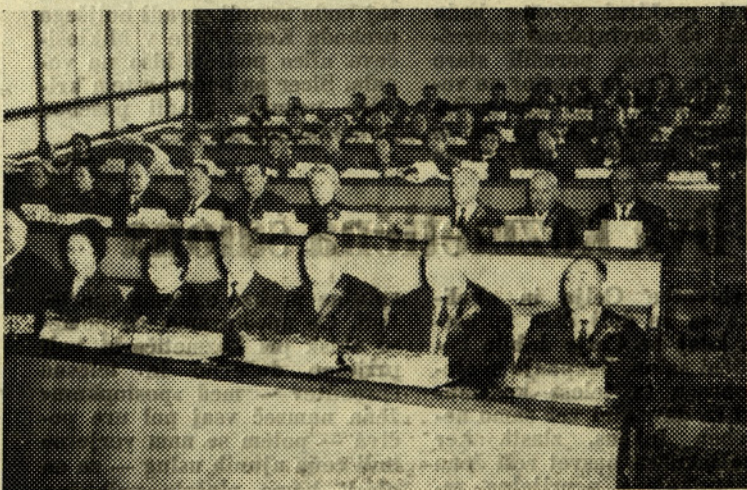
Sprejemu so prisostvovali tudi odgovorni tovariši iz samoupravnih organov in družbeno-političnih organizacij ter vodilni delavci vseh delovnih enot iz katerih so bili upokojece.

NA TEJ SVEČANOSTI JE IMEL VODJA KADROVSKE SLUŽBE NASLEDNJI GOVOR:

»V imenu vodstva podjetja in kadrovske službe in v lastnem imenu prisrčno pozdravljam vse zbrane v tej dvorani, posebno pa pozdravljam v naši sredini podpredsednika DS, UO, v. d. glavnega direktorja ing. Vršca, kakor tudi vse ostale vabljenke, ki so vam bili do nedavnega neposredno ali posredno nadrejeni sodelavci v delovnih enotah. Iskreno rečeno, ni mi prijetno ob dejstvu, da zapuščate delovno organizacijo prav tisti, ki ste vsa desetletja po osvoboditvi in graditvi naše socialistične domovine vestno izpolnjevali proizvodne delovne naloge in prispevali k vedno večji materialni osnovi socializma in s tem našega samoupravljanja. V to ste vložili maksimum svojega znanja in naporov, poleg tega pa ste ne-sebično dajali še praktična znanja svojim mlajšim sodelavcem, kar menim, da je naj-

skupnosti je možnejša, saj ste tudi to zaslužili, posebno pa tisti, ki ste preživeli v naši delovni organizaciji štiri, tri ali dva desetletja. Ne preostane nam nič drugega, kot da se sprijaznimo z dejstvom, da se resnično na dostojen, prijateljski način poslovimo od vas ob dolžnosti, ki jo sprejemamo, da se bomo spominjali na vas ob vsakem poslovnem uspehu, ki ga bo EMO dosegel doma in v tujini. Tu je tudi velik del vaših žuljev in prizadevanj vseh zaposlenih.

Dragi slavljenki! Ob tej priliki pa se moramo posebej spomniti tistih, ki danes niso med nami, katerim se je utrnulo življenje brez da bi bili deležni tega trenutka, zato prosim, da predčasno smrt naših sotovarišev počastimo z enominutnim molkom. SLAVA JIM. Kot pravimo je življenje minljivo za nas vse.

Naši upokojece med sprejemom v dvorani delavskega sveta

boljša investicija, ki se bo koristno odražala pri nadaljnji rasti materialne osnove samoupravljanja in pri uspešni poslovni politiki podjetja v prihodnosti. Odhajate v času, ko bi še rabili vaše zlate izkušnje in vaše delovne uspehe pri povečani proizvodnji, toda vaša težnja in pravica, da preostali čas vašega življenja preživite v miru med svojimi v družinski

Dovolite mi, da se še na poseben način poslovimo od onih, ki so več kot 30 oziroma 40 let preživeli med nami.

Pokojni KORAZIJA Anton, ki je komaj 14 let star stopil na delo 1926 leta, in si je začel s trdim delom pridobivati dohodek, potreben za delno zadovoljevanje osebnih potreb in za preživljanje družine. V tovarni si je nabiral tudi prak-

tična znanja in se povzpел do smenovodje emajlirnice, toda bolezen mu je prikrajšala njegovo življenjsko pot.

STRASEK Karl, je stopil na delo 1927. Pred tem se je izučil v zlatarski stroki. Kljub lepemu poklicu je vzljubil emajlirsko stroko, kateri je bil vsa leta po zaposlitvi predan. Čeprav mu je to delo prinašalo nesorazmerno več fizičnega naprezanja in drugih težav. Toda kljub temu je ostal zvest naši tovarni.

RIBIČ Franc, je vstopil na delo 1930. leta. Star je bil 18 let in je končal obrtno šolo. Takoj si je začel nabirati prak-

zagotavljali minimalne dohodka za osebni in družinski obstoj. Boljši časi so nastali po osvoboditvi, ko ste prav vi zopet bili prvi pri povojni graditvi. Šele zadnje desetletje v večji meri uživamo ugodnosti, ki izvirajo iz večje materialne osnove in če bomo mi vaši sodelavci nadaljevali z vašim delom, potem lahko rečemo, da bomo vsak dan živeli boljše vi in mi.

Se enkrat prav iskrena hvala vam vsem za prispevek, ki ste ga dali k zelo lepi perspektivi naše tovarne.

Upokojeccem so nato izrekli pohvalo v. d. gl. dir. Vršec

Zdravice so »deževale« v Hotelu Evropa

tična znanja in kmalu je postal vodilni delavec in končno vodja obrata orodjarne. Če bi hotel naštevati njegova dela, bi porabil preveč časa, toda prav gotovo kljub veliki natančnosti nebi mogel naštetiti vsega.

VIDENSEK Marija se je zaposlila v tovarni leta 1927. Prav kmalu je morala zaradi svoje pripadnosti in borbe za pravico delavcev iz tovarne obduščanju po štrajku. Toda vedno znova se je vračala med sodelavce in ostala zvesta vse do nedavnega, ko je bila invalidsko upokojece.

Ni časa da bi našteval še druge stare emajlirce kot so Golob Frančiška in drugi.

Tu sem se dotaknil le nekatere, predvsem tistih, ki so bili najdalj v naši delovni organizaciji, nisem pa povedal kaj vse so morali storiti, da so si s težkim delom za časa bivše Jugoslavije in med okupacijo

Ernest, podpredsednik DS podjetja Vizjak Slavko in tajnik odbora sindikalne podružnice Mahne Franc. Potem so vsi navzoči še s stiskom rok vsakemu upokojeccu zaključili svečani del slavlja. Upokojece so nato odšli v delovne enote med svoje sodelavce, ob 11.50 pa so se ponovno zbrali ter se odpeljali v hotel Evropa, kjer jim je bilo prirejeno svečano kosilo. Za boljše razpoloženje je poskrbel harmonikar Koštomaj Ferdinand, pevski zbor »Svoboda« pa jim je zpel nekaj slovenskih narodnih in drugih pesmi, kar je zelo prispevalo k sproščenosti vseh navzočih. Veselje je trajalo skoraj do večera ob smehu in pesmi. Menim, da bo to ostalo vsakemu v trajnem spominu z željo, da se ponovno zberemo v tem letu, ko bomo organizirali izlet in kasneje ob raznih srečanjih v in izven tovarne.

Vesti iz komune • Vesti iz komune • Vesti iz komune • Vesti iz komune • Vesti iz komune •

SPREJEM V POČASTITEV 70-LETNICE FRANCA LESKOŠKA - LUKE

V počastitev 70-letnice predsednika republiškega odbora Zveze združenj borcev NOV, Franca Leskoška-Luke, je bila v četrtek, na sedežu celjske občinske skupščine intimitna slovesnost, katere so se poleg predstavnikov občinske skupščine, družbeno političnih organizacij in delovnih kolektivov udeležili tudi predvojni komunisti.

Jubilanta je najprej pozdravila predsednica celjske občinske skupščine, Olga Vrabičeva, ki je med drugim dejala, da smo Celjani zelo ponosni na delo in življenjsko pot Franca Leskoška. Potem pa je rekla:

Hvaležni smo Ti za napore in skrb, ki si jo kazal za napredek našega mesta in naše občine. Zelimo, da bi bili stiki še bolj poglubljeni, skratka, želimo Te še večkrat videti v našem mestu. Dovolj, da Ti kličem še na mnoga, mnoga leta.

Zatem je v imenu predstavnikov delovnih organizacij celjske občine nagovoril tov. Leskošku direktor železarne v Štorah, Tugomer Voga in mu zaželel najlepše želje k jubileju. Pri tem je dejal:

Mislím, da tolmačím željo vseh prisotnih in celjskega gospodarstva, da so Vaše sugestije, Vaše misli vtikane v napredek našega celjskega gospodarstva, da se te Vaše misli uresničujejo in dobivajo konkretne oblike.

Ko mu je tovariš Voga izročil še spominsko darilo celjskih delovnih ljudi, predsednica občinskega zbora celjske občinske skupščine, Magda Kočarjeva pa šopek nageljev, se je Franc Leskošek zahvalil za pozornost in čestitke ter obljubil, da bo tudi v prihodnje rad prihajal v Celje.

-m

ZA ZDRAVJE IZ LASTNEGA DENARJA

Tako kot lani bomo vsi zdravstveni zavarovanci tudi letos morali iz lastnega žepa doplačevati k stroškom nekaterih zdravstvenih uslug. Temeljna in razveseljiva je edino ukinitvev plačila dosedanjih 300 starih dinarjev, ki jih je bilo treba odšteti za vsak prvi obisk pri zdravniku splošne prakse. Skupščina socialnega zavarovanja je to spremembo sprejela z utemeljitvijo, da mora biti na poti med občanom in zdravnikom splošne prakse čim manj ovir. In čeprav se to sliši skoraj neverjetno, je teh 300 dinarjev včasih vendarle koga odvrnilo od nameravanega obiska pri zdravniku.

Če nas bo v novem letu obiskal zdravnik doma, bomo morali — toda samo za prvi obisk pri isti bolezni — plačati 500 starih dinarjev. Tolikšen bo tudi naš prispevek, če bomo iskali pomoč pri zdravniku specialistu. Za vsak prevoz z reševalnim avtomobilom bomo morali plačati 1000 starih dinarjev, razen, če bo šlo za življenjsko nevarne poškodbe, za nalezljive bolezni, za duševne bolezni, če je bolnik nevaren za okolico in še za nekatere druge primere. Občuten bo tudi

prispevek za vsako medicinsko posredovanje pri prekinitvi nosečnosti. V takem primeru bodo zavarovanke morale plačati kar 8000 starih dinarjev.

Doplačevati bo treba tudi večino zobozdravstvenih uslug, ki jih bodo zaračunali v vrednosti 25 odstotkov od določene cene.

Spremenjeno je tudi obvezno doplačilo za zdravila, ki jih predpiše zdravnik. Po novem bo treba za vsako zdravilo plačati 300 starih dinarjev.

Če torej vse skupaj seštejemo, potem je neposredna udeležba zavarovancev pri kritju stroškov nekaterih oblik zdravstvenega varstva kar precejšnja. Eden od vzrokov za take ukrepe so primanjkljaji, v katere je doslej sklad za zdravstveno zavarovanje delavcev vztrajno zahajal, drugi — ki pa se prav tako navezuje na sredstva — pa je pretirana pötrošnja, ki ni bila usklajena z dejanskimi možnostmi. Omejnjeni ukrepi bodo prav gotovo vplivali na oboje, verjetno pa bodo vplivali tudi na zdravje zavarovancev. Upajmo, da ta denarni prihranek na drugi izguba ne bo občutnejša kot bo strani.

I. B.

PET NOVIH parkirnih prostorov

Na pobudo oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri Skupščini občine Celje so v prostorih krajevne skupnosti center v Celju, Gledališka ulica, razgrnjeni načrti za ureditev petih novih parkirnih prostorov na ožjem predelu celjskega meta. Načrti bodo razstavljeni do 10. februarja.

Ureditev novih parkirnih prostorov je v skladu z urbanistično ureditvijo mesta, zlasti pa s perspektivno ureditvijo prometnega režima v mestu. Ker bodo urejeni na nekaterih pomembnih trgih v Celju, ki so značilni zaradi svoje srednjeveške zasnove, priporočamo javno razpravo in tudi pripombe ter predloge na nameravane rešitve problema.

V vseh primerih gre za več ali manj manjša dela, zato lahko pričakujemo, da realizacija načrta ni časovno odmaknjena, marveč, da bodo dela lahko pričela že v prvih spomladanskih mesecih letos. Nujno ureditev parkirnih prostorov pa zahteva tudi izguba prostora za parkiranje motornih vozil ob Gubčevi ulici, za restavracijo Koper, kjer bo trgovsko podjetje Tehnomercator postavilo veliko trgovsko hišo.

Prvi parkirni prostor bodo uredili ob Savinjskem nabrežju, kjer bodo porušili staro skladišče. Gre za prostor na vogalu Ulice XIV. divizije in Savinjskega nabrežja. To bo le začasna ureditev parkirnega

prostora, kajti to zemljišče je še vedno rezervirano za gradnjo hotela. Ker pa trenutno ni nobenih potreb po novih hotelskih kapacitetah, je tudi ta načrt zaenkrat odložen.

Drugi parkirni prostor bo urenjen na Trgu svobode pred Narodnim domom. Kot v drugih primerih, bodo tudi tu odstranili zelenico, zato pa tu in na ostalih trgih, kjer bodo parkirni prostori, zasadili več platan. Tako novi prostori ne bodo izgubili na zunanjem videzu, kvečjemu zaradi drevov še pridobili. Podobno bo na Trgu petega kongresa, kjer bodo odstranili zelenico pred Muzejem revolucije, sam prostor za parkiranje pa razširili.

Zanimiva bo rešitev Tomšičevega trga, kjer gre prav tako za odstranitev zelenice, medtem ko spomenik ostane. Razen tega bodo trg tlakovali s kockami. V načrtu imajo tudi razširitev pločnika pred Ljudsko restavracijo. Tu naj bi v poletnem času namestili mize in tako razširili gostinski prostor.

In končno, peti prostor za parkiranje motornih vozil bo urenjen na vogalu Levstikove in Miklošičeve ulice. Ureditev tega prostora bo trajala dlje časa, saj bodo morali zaradi boljšega prehoda Kersnikove v Miklošičevo ulico podreti hišo na vogalu. Sicer pa bodo na tem križišču pozneje uvedli poseben prometni režim.

-m

Dva kozmetična salona

Prebivalke Celja in okoličanke so že dalj časa vpraševale, kdaj bo Celje dobilo kozmetični salon. Zaupanje svojega obraza in telesa kozmetičarki že davno ni več samo nepotreben luksuz, zlasti, ker lahko izkušen nasvet reši ženo iz marsikatero neprijetne zadrege. No, zdaj bomo v Celju imeli ne samo en, temveč kar dva kozmetična salona. Prvi je v Vodnikovi ulici in ga je odprla Rada Aleksičeva, drugi pa na Aljaževem hribu z lastnico Vero Menhartovo. Obe kozmetičarki sta svoja salona lepo uredili. V njih najdemo tudi nekaj sodobnih kozmetičnih strojev da nego telesa in obraza. Pomagali pa bosta tudi z najrazličnejšimi nasveti ter bosta tesno sodelovali z zdravniki

splošne prakse oziroma specialisti. Če upoštevamo, da pomeni obisk pri kozmetičarki tudi prijetno duševno in telesno sprostitvev — med »postopkom« žena namreč vsaj pol ure počiva — potem se nam verjetno tudi cena njunih uslug — za en obisk bomo plačale približno toliko kot za ureditev pričeske pri frizerju — ne bo zdela pretirana.

I. B.

Dopisujte

v naš list

SKLEPI PRVE SEJE KONFERENCE ZK EMO CELJE

Na prvi konferenci ZK v EMO v novembru 1967 smo obravnavali vprašanje naših medosebnih odnosov v pogojih samoupravljanja. Na osnovi referata, diskusij, predlogov in stališč so se izkristalizirala jasna stališča za reševanje osnovnih problemov medsebojnih odnosov v podjetju.

Izhajajoč iz teh pozitivnih gledišč, po pooblastitvi konference, sekretariat organizacije ZK v podjetju in odgovarjajoče komisije konference ZK postavljajo naslednje sklepe za delovanje celotne organizacije ZK v podjetju:

1. Za ustvarjanje dobrih in zdravih medsebojnih odnosov, je predvsem potrebna osebna odgovornost vsakega posameznika, njegova iskrenost in želja do spoštovanja vsakega človeka, sotovariša in sodelavca. Prav to morajo ustvariti pri sebi najprej tako člani ZK, kot tudi člani kolektiva in s tem razvijati potrebno službeno odgovornost na vsakem delovnem mestu. To je predpogoj za pravilno razumevanje in spoštovanje službene nadrejenosti oziroma podrejenosti. Komunisti se morajo s prepričanjem boriti zato, ker v vsaki družbi, pa tudi socialistični, v samoupravni mora v izvrševanju nalog, v formiranju zdravih odnosov obstajati službeno funkcionalno organizacijska podrejenost oziroma nadrejenost. Nespoštovanje te potrebne družbene zakonitosti vodi k slabim odnosom, k rušenju socialističnih družbenih norm.

2. Sposobni kadri na odgovornih mestih so pogoj, ne samo za dobro delo, temveč tudi za pravilne medsebojne odnose.

Poleg strokovnosti je potrebna sposobnost pravičnega vodenja in organizacije dela z ljudmi, potreben smisel, želja in hotenje za razumevanje potreb in zahtev podrejenih delavcev-proizvajalcev. Tega se vodstveni kadri vedno ne zavedajo, niti ne pridržavajo. Komunisti na takih mestih so dolžni in polno odgovorni pred konferenco, da preišljeno najprej pri sebi, potem pa tudi pri drugih dosejajo tako stanje in odnose.

3. Z vso odgovornostjo zahtevati izpolnjevanje sklepov samoupravnih organov brez izkrivljanj in diskusij. To zahtevati vedno in povsod od vseh vodstvenih in upravnih organov, od najodgovornejših do predelavcev. Komunisti na teh mestih so za svoje delovanje v tem smislu odgovorni pred celotno organizacijo.

Na posameznih konferencah ZK jasno in konkretno ocenjevati delo komunistov in ostalih vodstvenih delavcev. Javno raz-

krivati vse tiste, ki ne izvršujejo sklepov samoupravnih organov, ki izvrševanje zavlačujejo ali onemogočajo, zahtevati razrešitev iz posameznih vodstvenih mest.

4. Pred vse člane ZK se postavlja jasna in nedvomiseln naloga, da med člani in med kolektivom prenehajo diskusije in spori po raznih nepravilnostih in napakah v preteklosti. Preprečiti, da bi se delo ZK pasiviziralo z jalovimi in nekoristnimi diskusijami po vprašanih iz preteklosti. Člane ZK, ki tendenciozno uporabljajo razne slabosti iz preteklosti za ustvarjanje slabih odnosov, za ogovarjanje in osebna obračunavanja, postaviti na dnevni red organizacije in izključiti iz ZK. Komunistom, ki niso v stanju realno in smelo gledati stvari naprej, ki niso pripravljeni aktivno delati in vplivati na okolice pod sedanjimi pogoji in načini dela, ne more biti mesta v organizaciji ZK.

5. Naloga članov ZK je, da razbijajo pretirano tendenco veličanja strokovnih kadrov in umetno delitev ljudi na strokovnjake in nestrokovnjake. Vsaka strokovnost je dokazljiva samo na delu, na rezultatih dela posameznikov, nikakor pa ne na osnovi diplome in končanih šol. Pedagoško prikazovanje in ustvarjanje posebnih strokovnih sposobnosti brez dokazanih rezultatov in uspehov je potrebno javno razkrivati in obsojati. Pri oceni strokovnosti jasno tolmačiti stališče, da niso strokovni samo kadri z visoko ali srednjo izobrazbo in z odgovarjajočo diplomom, da so strokovni kadri tudi visokokvalificirani in kvalificirani mojstri in delavci v svojih strokah, posebno še, če imajo dolgoletne izkušnje in stalno težnjo za napredkom in razvojem.

6. Nekdanji člani ZK ne morejo niti smejo postati nosilci odpora in opozicije proti naporom in delovanjem ZK. Posamezne primere takih teženj moramo odločno in javno razbijati. Vsako grupačenje in delovanje pod raznimi osebnimi in posebnimi interesi ni v interesu kolektiva. Komunisti so dolžni budno paziti na take poizkuse, posamezne člane ZK, ki podpirajo take posameznike ali grupe pa odločno in javno razkriti in izključiti iz dela OZK.

7. Vsako delovanje mora biti javno, aktivirano v sklopu obstoječih družbeno-političnih organizacij v podjetju. Prikrito in odvojeno delovanje, brez znanja organizacije je frakcionaštvo, ki ga v naši organizaciji moramo likvidirati.

8. Vse pojave nezdravih in negativnih odnosov mora OZK takoj javno razpravljati in obsoditi komuniste, ki so nosilci takih pojavov, posebno postaviti na odgovornost pred celotno organizacijo ZK. V izrazito negativnih postopkih predlagati in javno zahtevati tudi suspenz z odgovornih vodstvenih mest, tako za člane ZK, kot za ostale člane kolektiva na takih mestih.

9. V prejšnjem obdobju je med delovne ljudi, pa tudi med komuniste vsajen strah pred vodilnimi in funkcionarji, vsajeno je globoko medsebojno nezaupanje, ki še danes močno teži kolektiv. Pod novimi pogoji reforme in demokratizacije naše družbe je naloga komunistov od-

stranjevati strah in nezaupanja. ZK mora odločno ustvarjati medsebojno zaupanje, večjo odločnost in smelost delovnih ljudi, mora vsajati vero v moč in sposobnost delovnega kolektiva. Delovni ljudje morajo imeti več zaupanja v sebe in kolektiv, pri tem pa naj bodo komunisti nosilci in ustvarjalci takih teženj, v svojem delovanju naj se smejeje in odločneje oslanjajo na delovne ljudi, na kolektiv.

10. V partijski organizaciji podjetja je potrebno ustvariti polno aktivnost, pravo ofenzivnost v razčiščevanju in reševanju vseh problemov medsebojnih odnosov v podjetju. Potreb-

(Nadaljevanje na 10. strani)

Novo leto je minilo v pravem zimskem vremenu — tako kot si ta praznik pač predstavljamo in se ga najbolj veselijo otroci. Tudi Dedek Mraz je bil snežen, mamice pa so se zavarovale z dežniki. Otrokom je bilo toplo pri srčkih, zima pa jim je postregla s polnimi rokami

Celjski kolektivi in nov delovni čas

ZELEZARNA STORE: MOGOČE SE V TEM LETU

V Železarni Store imajo 42-urni delavnik, tri sobote imajo proste eno pa delajo neglede na dolžino meseca. O deljenem delovnem času razmišljajo, nimajo pa še konkretnih predlogov. Zavedajo se, da bo sprejetje tega sklepa odvisno od subjektivnih mnenj, ker ne izpolnjujejo vseh pogojev, ki jih zahteva ta deljen delovni čas. Pravijo pa, da z ozirom na organizacije, ki so že sprejele sklep o deljenem delovnem času in zveznim zakonom lahko pričakujemo, da bo ta kolektiv že v tem letu prešel na zahodno-evropski čas dela.

— AERO: V tem kolektivu imajo že od prvega oktobra 1963 42-urni delavnik. Prvo soboto v mesecu delajo ostale sobote pa imajo proste. Čeprav zakon terja, da se preide na deljen delovni čas so samoupravni organi priporočili strokovnim službam naj izdelajo elaborat o tem prehodu. Njihov največji problem je, da je v kolektivu skoraj dve tretjini delovne sile ženske. Težave bi nastopile glede otroškega varstva medtem ko bi prehrano lahko rešila njihova menza. Pojavlja pa se tudi vprašanje or-

ganizacije dela, saj so v tem podjetju do sedaj delali samo v eni izmeni.

— CINKARNA: FEBRUAR — ZAHODNI DELOVNI ČAS

V Cinkarni gredo s prvim februarjem na zahodno-evropski delovni čas. Delati bodo začeli ob poldevetih in bodo delali do petih popoldne. Vprašanje prehrane bo rešila njihova kuhinja. Otroško varstvo pa bo ostalo še naprej v rokah staršev kot dosedaj.

KLIMA: SEPTEMBRA NA DELJEN DELOVNI ČAS

Delavci v Klimi imajo od 1. januarja proste štiri sobote v mesecu, ob sredah prav tako kot v Libeli delajo deset ur. V septembru bo ta kolektiv predvidoma prešel na deljen delovni čas.

INGRAD: O DELJENEM DELOVNEM ČASU SE NE RAZMISLJAMO

S prvim januarjem so v Ingradu prešli na dve prosti soboti v mesecu. Vendar ti dve soboti ne bosta sorazmerni z vsemi meseci v letu, ampak v mesecih, ko je dela manj, bo več prostih sobot kot pa v mesecih ko bo dela dovolj.

LIBELA: USKLADITI JE TREBA DELO MED ENOTAMI

V tem celjskem kolektivu še ne razmišljajo na zahodno-evropski delovni čas. Najprej morajo uskladiti delo med enotami. Poleg tega pa morajo rešiti problem prevoza delavcev, saj se približno 30

odstotkov delavcev vozi na delo. Nimajo še rešenega vprašanja prehrane in otroškega varstva. Kolektiv je že prešel na 42-urni delavnik. Vse štiri sobote v mesecu imajo proste ob sredah pa delajo deset ur.
Milan Brecl

KAJ PA PRI NAS? O tem v prihodnji številki.

Ali res samo pohvala

V osrednjem slovenskem dnevniku DELO, smo lahko 7. januarja v rubriki »PISMA BRALCEV« prebrali pismo Marije Koletnik iz Grosuplja z naslovom »Pohvala tovarni EMO Celje«. Pismo je zanimivo saj kaže našo skrb za potrošnika obenem pa tudi našo pozabljenost. Pismo v celoti objavljamo, v prispisu pa pričujemo še mnenje naše gospodarske propagande.

Pred kratkim sem dobila v dar lonec »Econom«, izdelek tovarne EMO v Celju. Na žalost pa nisem imela navodil, kako se z njim kuha oziroma kako se uporablja. Stopila sem v precej trgovin, a navodil nisem mogla nikjer dobiti. Zato sem pisala v tovarno. Že čez nekaj dni sem dobila zaželeno navodilo.

Potem pa sem po prospektu ugotovila, da mi manjkajo še trije deli, in sicer dvoje posod in čistilec ventila. Spet sem se obrnila na tovarno s proš-

njo, da mi to pošljejo in priložijo račun. Po tednu sem vse te dele dobila, a brez računa.

Pisma ne pišem zato, ker mi niso poslali računa, pač pa zato, ker je tovarna EMO pokazala, da ima posluš za želje potrošnikov — to pa ni tako pogosto pri naših podjetjih.

Tovarni EMO se najlepše zahvaljujem in ji želim še veliko uspehov.

P. S.: »Pohvala tovarni EMO Celje«, ni samo pohvala ampak tudi dokaz določenih spodrs-ljajev, katerih obstoj moramo istovetiti, da bomo naše delo v kolektivu še izboljšali in vzpostavili zadovoljive slike ne samo s trgovsko mrežo, ampak tudi s končnimi potrošniki.

Ob uspehih, ki jih naše podjetje na tržišču v zadnjem času dosega, se ne smemo uspatvati, saj je tržišče živ organizem, ki utripa z našimi napori, uspehi in tudi spodrs-ljaji.

IZOBRAŽEVANJE PRI NAS

(Nadaljevanje iz prejšnje št.)
lu. Iz načrtnega priučevanja ravno tako ne smejo biti izvzete administrativne službe in strokovni delavci. Sicer je to vprašanje delno rešeno v službah in administraciji s pripravniškim stažom predvsem za tiste kadre, ki se po končani šoli srednji, višji ali visoki, prvič zaposlijo. Ti kadri se uvajajo za določeno področje bodočega dela po zato posebno prirejenem programu. Ta pripravniški staž traja največ 18, najmanj pa 12 mesecev. V tem času morajo izdelati dve nalogi in zaključno nalogo, vsakemu izmed njih je dodeljen mentor, ki jim pri nalogah svetuje, jih usmerja itd. Te naloge so dolžni pred zato imenovano izpitno komisijo zagovarjati, katera

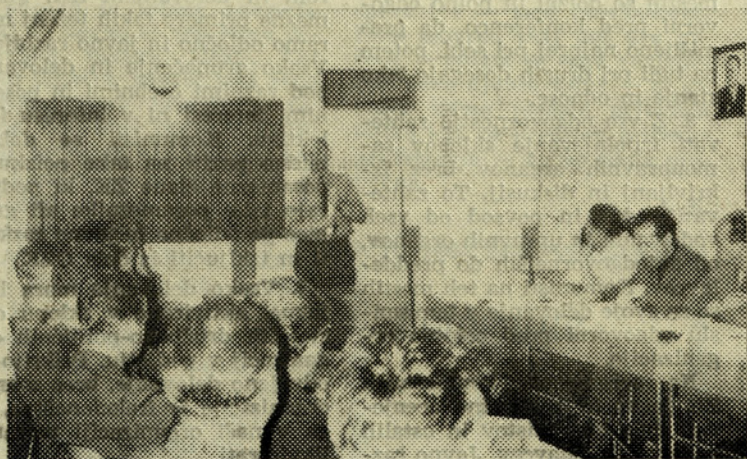
ob zaključni nalogi oceni kandidata v tem smislu ali je sposoben za samostojno delo ali ne. Ta pripravniški uvajalni staž oziroma vsa vprašanja v zvezi s pripravniki podrobno ureja poseben pravilnik o pripravnikih v EMO.

2-3. STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

Delavec, ki je bil razporejen na določeno delovno mesto je dolžan in bi moral svoje znanje ter sposobnosti na tem delovnem mestu nenehno in vztrajno poglobljati in izpopolnjevati. Trenutno stanje na tem področju je takšno, da več kot 50% delavcev kopiči znotraj podjetja takorekoč poklic

za poklicem, oziroma nenehno menjavajo področja svojega dela (npr. emajlirec obiskuje tečaj za avtogeno ali obločno varjenje, klepar obiskuje tečaj za voznike viličarjev, oblikova-

lec za žerjavovodjo itd.), namesto da bi poglobljali in izpopolnjevali znanja in sposobnosti za delo, ki ga opravljajo, oziroma za delo na svojem de-

IZ DELOVNIH ENOT

Ali bo plan januarja dosežen

Da imajo v obratu toplotnih naprav določene težave je razvidno iz zadnje razprave na njihovem obratnem svetu. Ugotovili so, da so sicer plan pri nekaterih njihovih izdelkih v mesecu decembru dosegli pri nekaterih pa ne. Dosežen in presežen je bil plan pri kotlih in radiatorjih, medtem ko plan za usluge ni bil dosežen. Prav tako je bil presežen plan pri izdelavi oljnih peči.

Na svetu obrata so bili mnenja, naj bi se proizvodnja olj-

nih peči organizacijsko vključila v emajlirnico. Sklenili so, da bodo dali tak predlog upravnemu odboru. Smatrajo, da bi imela emajlirnica tako večji interes za boljše kvaliteto emajliranja teh peči in bi bilo mnogo manj izmečka kot ga je sedaj.

Pripomnili so, da vodja njihovega obrata posveča premalo brige obema delavnicama, ki večkrat potrebujeta njegovo pomoč.

IZPAD PROIZVODNJE ZARADI MALOMARNOSTI

Na zadnji seji sveta obrata kemičnih izdelkov so poleg obračuna za mesec december in delitve osebnih dohodkov razpravljali tudi o izpadu proizvodnje zaradi malomarnega dela in nediscipline posameznih članov enote.

Vodja obrata je seznanil delavski svet, da je bil izpad proizvodnje v mesecu decembru, zaradi nediscipline, deloma pa tudi zaradi malomarnosti in premajhne brige posameznikov za proizvodnjo.

Obratovodja je poudaril, da so taki pojavi škodljivi tako za enoto kot za celo podjetje in jih je treba odpraviti.

Kot izgleda, posamezniki ne uporabljajo zaščitnih sredstev,

zato je obratovodja izrecno zahteval, da morajo pomočniki topilcev nositi ščitnike pri izlivanju frite, v nasprotnem primeru pa bodo odstranjeni od tega dela. Za izvajanje predpisov o nošenju teh zaščitnih sredstev so odgovorni topilci in skupinovodje.

Obrat kemičnih izdelkov je dobil nove obrate in pričakovati je od tega kolektiva, da se bo boljše zalagal pri delu tako, kot se je doslej. Napake so sicer tolerantne, če so storjene nehote, ni pa tolerantna taka nedisciplinina in malomarnost pri delu, ki zavira proizvodnjo in zmanjšuje dohodek posameznikov in podjetja kot celote.

DESET ODSOTKOV ZA PROIZVODNE ENOTE

V tovarni imamo več ekonomskih enot, ki so vezane na komadne obračune. Ti obračuni med letom ne doživljajo večjih sprememb pri participaciji oziroma pri formiranju skladov osebnih dohodkov za kritje deljivih obračunov. Ekonomske enote, ki pa so vezane s kriteriji za formiranje fondov osebnih dohodkov na komponento plačane realizacije in ustvarjajo dohodke, se jim med letom za eventualni dvig ali znižanje cen posameznih izdelkov osnova spreminja. Kadar se cene dvigajo, se osnove večajo, kadar pa cene padajo,

se osnove krčijo. Podoben vpliv se kaže tudi na formiranje fondov osebnih dohodkov. V letu 1967 se je pokazal določen pozitiven premik pri ustvarjanju osebnih dohodkov. Povečala se je tudi prodaja, kar je bil vzrok, da so bile tega uspeha deležne le enote, ki so vezane na prodajo.

Da bi bile te delitve deležne tudi proizvodne enote, je upravni odbor na svoji 10. izredni seji sklenil, da se doda decembrskim obračunskim izplačilom 10%. S tem bi bila participacija v tem prizadevanju bolj realna.

Seznanili smo se s planom za leto 1968

Delovna enota pocinkovalnice sodi glede tamkajšnjih delovnih pogojev v eno izmed najtežjih poleg topilnice. Na delavskem svetu njihove enote pa redno mesečno razpravljajo in sklepajo o njihovem delu in njihovih problemih. Tako so se na eni zadnjih sej pogovarjali o planu za leto 1968 in se seznanili v zvezi s tem z delovnimi nalogami, ki jih čakajo v tekočem letu. Pogovorili so se tudi o planu dela za mesec januar 1968 in ga sprejeli z obvezo, da ga bodo izvršili, če bodo normalne razmere.

Zlasti je bilo poudarjeno na delavskem svetu to, da bo treba izdelovati kvalitetne izdelke ter zaradi tega paziti pri delu, da se bo kvaliteta izdelkov še izboljšala ne pa poslabšala.

Pri obravnavi delitve osebnih dohodkov, prispevka za kvaliteto so sklenili, da član njihove enote Jakob Zupanc ni upravičen, da prejme svoj delež ker je neopravičeno izostal z dela.

2-4. SPLOŠNO, DRUŽBENO-POLITIČNO IN EKONOMSKO IZOBRAŽEVANJE.

Po vprašanju splošno, družbeno-politične vzgoje in ekonomskega izobraževanja v podjetju še vselej nismo naredili vsega, kar bi bilo potrebno in bi tudi lahko realizirali. Pred vsem nam ni popolnoma jasn način in pot, ki bi jih naj po tem vprašanju ubrali oziroma začrtali. Smatram, da je ravn način in pot pomemben faktor, ki mora biti tako učinkovit, da pripeljemo delavca do sposobnosti delovnega strokovnjaka in samoupravljalca. Samo sposoben in gospodaren delavec bo z lahkoto osvajal načela družbenega razvoja brez česar ne more biti uspešen, kot pri delu na svojem mestu tako v samoupravnih organih.

Kar se tiče splošnega izobraževanja, skušamo to vprašanje

reševati predvsem s pomočjo zunanjih institucij in sicer preko Delavske univerze in v zadnjem času Dopisne delavske univerze v Ljubljani. Tako imamo organizirane tečaje za dokončanje osemletke v podjetju, za tiste člane kolektiva, ki nimajo dokončane osemletke. Trenutno obiskuje te tečaje okrog 80 članov kolektiva od 20 do 36 let starosti. Na ta način skušamo rešiti splošen, oziroma doseči splošen nivo znanja zaposlenih do tiste stopnje, ki naj bi jo dajala osemletna šola. Ko dosežemo to stopnjo izobraženosti pri večini članov kolektiva bo vsekakor lažje graditi sistem, posebno strokovnega izobraževanja najprej v samem podjetju.

Družbeno-politično in ekonomsko izobraževanje skušamo posredovati vzporedno s strokovnim tako, da v progra-

me zajamemo tudi to področje znanja, ki v odnosu do strokovnega zajema okrog 40 odstotno udeležbo. Poleg tega skušamo družbeno-ekonomska znanja prenašati na člane kolektiva tudi potom organizacije in izvedbe raznih formativnih in informativnih oblik seminarjev in tečajev v in izven podjetja, npr. seminarji za člane samoupravnih organov, komisij, predavanja iz področij trgovine, sodobne proizvodnje v zvezi z reformo, itd. Vsekakor bo potrebno po teh vprašanih še mnogo narediti, predvsem pa najti ustreznejše metode in prijeme.

2-5. ŠTIPENDIRANJE IN IZOBRAŽEVANJE POKLICNIH ŠOL.

Podjetje EMO od leta 1962 dalje nima v svojem sklopu več vajencev klasičnega tipa, temveč štipendira učence na

poklicnih šolah v štorah, Mariboru in Ravnah na Koroškem. V šolskem industrijsko kovinarskem centru Štore šolamo učence za poklice: orodjar, strojni ključavničar, strugar, rezkalec in brusilec, skupno število učencev vseh letnikov v šolskem letu 1967/68 je 73. V Elektrogospodarskem šolskem centru Maribor šolamo učence za poklice elektrinar, skupno število učencev je 7. V Metalurško industrijski šoli Ravne na Koroškem šolamo učence za poklic kalilec, skupno 2. Iz navedenega sledi, da podjetje šola učence na poklicnih šolah v šolskem letu 1967-68 skupno 82 učencev.

Za učence — orodjarje, strugarje, brusilce in rezkalce — so podani vsi potrebni pogoji za uspešno izobraževanje. Učenci se v I. letniku skozi ce- (Nadaljevanje sledi)

Ali bo naša obratna ambulanta priključena k zdravstvenemu domu v Celju

Že dalj časa se govori o tem, da se bo naša obratna ambulanta priključila v skladu z določili zakona o organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji k zdravstvenemu domu v Celju. Naš delavski svet in delavski sveti združenega podjetja ISKRA, tovarne gumijastih izdelkov SAVA in TEKSTILINDUS v Kranju pa so postavili zahtevo za uvedbo postopka o oceni ustavnosti in zakonitosti 65. člena zakona o organizaciji zdravstvene službe SR Slovenije. Ustavno sodišče SR Slovenije pa je ugotovilo po tem zahtevku, da določbi drugega odstavka 28. člena in 65. člena navedenega zakona o organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji nista v skladu z ustavo. Zaradi te ugotovitve ustavnega sodišča bo moral biti ta zakon usklajen z ustavo in nastaja dotlej vprašanje časa priključitve naše obratne ambulante k Zdravstvenemu domu v Celju.

Delavski svet je na svoji seji dne 16. 12. 1967 razpravljal o tem vprašanju in sprejel ustrezne sklepe, če bo obratna ambulanta priključena prej ali pozneje k zdravstvenemu domu

v Celju. Tako se po teh sklepih osnovna sredstva dana obratni ambulanti po pogodbah ob ustanovitvi prenesejo nazaj v upravljanje podjetja. Isto tudi tista osnovna sredstva, ki so bila za časa obstoja obratne ambulante EMO ustvarjena s tem, da je podjetje dajalo obratni ambulanti večje zneske za izvajanje preventivne službe kot je bilo potrebno in da je dajalo na razpolago svoja devizna sredstva za nakup osnovnih sredstev.

Glede tega se ob prenosu osnovnih sredstev sklene med obratno ambulanto in podjetjem ustrezna pogodba.

Interes podjetja je, da obratna ambulanta posluje še naprej v istem obsegu za potrebe podjetja, tudi če bo priključena k Zdravstvenemu domu v Celju. Podjetje bo tudi potem nudilo ambulanti vso potrebno pomoč preko zdravstvenega doma za zdravstveno in preventivno službo po posebej sklenjeni pogodbi. V sklepih delavskega sveta so zajeta še druga določila po katerih naj bi bilo omogočeno obratni ambulanti, da deluje kot doslej za preventivne in kurativne potrebe našega podjetja.

ZAKAJ NAM SLUŽI JEDILNICA

Člani kolektiva v upravnem splotju imajo svojo jedilnico v kletnih prostorih. Ko je bila jedilnica opremljena je uprava izdala nalog, da morajo vsi delavci, ki delajo v upravnem splotju malicati v jedilnici in ne tako kot prej, ko so raznašali porcije po raznih pisarnah.

Zato je bila jedilnica opremljena tudi z zadostnim številom potrebnih stolov, katerih je pa vedno manj. Ti stoli se nahajajo po različnih pisarnah. Kako so tja prišli si lahko mislimo. Menda se je število admi-

nistrativnih delavcev tako »zmanjšalo«, da sedaj primanjkuje stolov po raznih pisarnah.

Bodi kakorkoli, toda dejstvo je, da delavci iz upravnega splotja zopet prenašajo porcije v pisarne, ker nimajo v jedilnici ob malici prostora, da bi tamkaj v miru zaužili toplo malico. In končno — marsikatera porcija sameva po nekaj dni v kakem kotu na stopnišču ali kje drugje in lahko si mislimo, kakšen duh ima, ko jo odprejo. Sicer pa »dober tek«.

Nakup reprezentativne zgradbe

Na zadnjem zasedanju delavskega sveta so razpravljali in sklepali o nakupu zgradbe na Miklavškem hribu št. 16. To zgradbo naj bi kupili od občinske skupščine v Celju. Nakup te zgradbe je predlagal delavskemu svetu upravni odbor in sicer, da naj bi se ta zgradba kupila in bi služila v reprezentativne namene. Zgradbo bi

namreč koristili za sprejemanje vidnejših tujih gostov, za določene konferenčne sprejeme ter druge reprezentativne namene. Delavski svet je potrdil sklep oziroma predlog upravnega odbora, tako da se bo predstavnik našega podjetja kot pooblaščenec udeležil licitacije in odločil o nakupu te stavbe.

OPOZORILO

Delavci, ki so v letu 1967 ustvarili nad 20.000 novih dinarjev čistega dohodka, so dolžni predložiti davčne prijave do 31. januarja 1968.

Zavezanci so vsi občani, ki so v letu 1967 dosegli skupni dohodek iz delovnega razmerja, kmetijstva, obrtne dejavnosti, opravljanja intelektualnih storitev, avtorskih pravic in tehničnih izboljšav, od stavb, itd. nad 20.000 novih dinarjev, po odbitku plačanih oziroma odmerjenih prispevkov in davkov ter neobdavčene višine dohodka.

Napoved za odmero prispevka se vložijo pri finančnem organu tiste občine, v kateri ima zavezanec svoje prebivališče.

Podatke o višini osebnih prejemkov v EMO za leto 1967 prejmejo zavezanci v knjigovodstvu osebnih dohodkov, medtem ko so predpisani obrazci na razpolago na občinski skupščini.

SEKTOR FINANC IN RAČUNOVODSTVA

DVE GENERACIJI V POKOJU

Pravijo, da je naša tovarna začela obratovati leta 1894, torej pred štiriinšestdesetimi leti in bo v prihodnjem letu praznovala svojo častitljivo starost petinšestdesetih let. Mnogokrat razmišljam o tem in če le morem se o tej obletnici pogovarjam z našimi stari delavci, zlasti s tistimi, ki odhajajo po dolgih letih dela v zasluženi pokoj. Tako je bilo tudi tokrat. Slučajno sem srečal na hodniku tovariša Kodela Hinka, ki je držal v roki neki listek in čakal. »No kam pa tako zgodaj«, sem ga vprašal. »Menda nisi dobil gripe in greš v bolnišnico?« Ta pa se je tako zakrohotal, da je kar zabobnelo po upravnem splotju. »V pokoj grem«, je dejal. Ker takrat nisem imel opravka, ki sem ga moral nujno opraviti dovolj časa, da bi se kaj več pogovoril z njim, sem ga povabil, naj se oglasi v uredništvu našega lista po novem

letu. Obljubil mi je, da bo prišel. In res je prišel takoj po novem letu. »Ja, kje je pa EVA«, je vprašal. Povedal sem mu, da je bolna in da jo nekaj časa ne bo. Videti je bilo, da mu je resnično žal bolezninše urednice. No ja, pa kaj bi, življenje je pač življenje. Človeku se rado pripeti prej slabo kot dobro. Po krajšem kramljanju sem ga vprašal, če mi hoče kaj povedati ob njegovem odhodu v pokoj, da bom napisal za Emajlirca. Nekaj časa se je obotavljal ker mu ni bilo očitno vidno do tega, da bi se o njem pisalo, končno sem ga pa le prepričal in začela sva se prav po domače pogovarjati.

»Koliko časa si delal v tovarni«, sem ga vprašal. »Veš, star sem šestdeset let, toda kljub temu se še kar dobro počutim. V tovarni sem delal nad trideset let in to večidel v mizarški delavnici.«

(Nadaljevanje na 9. strani)

Taki so bili naši nanašalci emajla pred kakimi šestdesetimi leti. Na zgornji strani slike se vidi lesen nizek strop tedanje emajlirnice. Puščica kaže Matijo Kodela

DVE GENERACIJI V POKOJU

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

»Videl sem te na televiziji, ko so predvajali našo reklamo. Kaj misliš o tem?« »No ja, res je, tamkaj sem nekaj nosil, mislim pa, da bi se morali poslužiti več reklame ob starostnem jubileju naše tovarne, saj se tudi druga podjetja poslužujejo take reklame, čeprav niso tako stara in znana kot naše.«

»Ali še kdo od tvojih dela pri nas ali pa je od tu upokojen«, sem ga vprašal.

Tovariš Hinko se je nekaj časa zamislil, nato pa dejal: »Moj oče je delal v tovarni petinštirideset let. Sedaj je doma in je star devetinosemdeset let.«

Ta novica me je zelo razveselila, zato sem ga prosil, če bi lahko obiskal skupno z našim fotoreporterjem njegovega očeta.

Pristal je in tako sva se napotila istega dne popoldan s tovarišem Končanom Konradom na Dečkovo cesto št. 5, kjer stanuje skupaj s svojci stara grča Matija Kodela.

dolgo je že od takrat, ko je prvič prestopil prag tovarne. Sicer se dobro počuti, vendar pa zadnje čase bolj slabo sliši, pa tudi spomin ga že nekoliko zapuša. Kljub temu pa smo se kar lepo pogovarjali. Kar ni mogel sam povedati, so povedali njegovi sinovi in hčerka, saj vsi dobro poznajo življenje in delo svojega očeta.

Matija je prišel na delo v tovarno leta 1902. Prišel je torej osem let pozneje, kot je bila tovarna ustanovljena. Imel je sedem otrok in vsem je prikrbel kruh. To s ponosom povejo njegovi sinovi in hčerka. Bil je vedno izredno skrben in dober oče ter vzoren mož.

»Kakšna je bila takrat tovarna, ko ste prišli prvič na delo«, sem ga vprašal. Nekaj časa je pomisljal, potem pa s pomočjo najstarejšega sina Hinka povedal, da je bila takrat emajlirna srednje velik lesen prostor, v katerem so nanašali emajl. On je bil vedno »auftrager« ali po naše nanašalec emajla. To delo je opravljal polnih petinštirideset let, do-

kdo kadil med delom, mu je slaba predla.

Matija je bil dober delavec. Moral je skrbeti za svojo številno družino in se ni hotel nikomur zameriti. Večkrat so mu dejali naj bi postal predelavec, vendar tega ni hotel sprejeti, kajti moral bi se zameriti svojim sodelavcem ali pa Westnu. Tako je ostal pri nanašanju emajla. Tudi po osvoboditvi so mu ponudili mesto predelavca, toda on je ostal to, kar je bil dolga leta — nanašalec emajla.

Zanimivo je, kar nam je povedal o dopustih delavcev. »Da«, je dejal »tudi dopust si lahko imel. Če se je Adolf nenadoma pojavil, pa je koga zasačil, da je pijan, ali pa, da ni delal tako kot je treba, mu je dal kazenski dopust.«

Dalje je povedal, da je bil prvi »kazenski dopust«, ki je trajal štirinajst dni, drugi enainvajset dni, tretjič pa je delavec dobil »buch« ali kot so temu dejali delavci »papendekel«. Seveda ni bil tak dopust plačan, drugih dopustov pa ni bilo. Tudi mrzle ali tople malice ni bilo.

Adolf ali »Dolfek« kot so mu pravili delavci, je bil bolj majhne, vendar obilne postave. Ko je hodil po tovarni, je s palcem desne roke pridržaval rob na levi strani »reklca«, z levo roko pa je nekako »mahljaj« zadaj po hrbtu. Vedno je žvečil tobak ali kot so temu pravili, da »čika«, čike pa je metal v kak kot. Včasih je skrivaj opazoval, če sta se dva pogovarjala. Ko se mu je zdelo dovolj je prišel k njima in zarohnel: »Sedaj je pa dovolj! Takoj na delo!« Seveda je to povedal po nemško in ne slovensko, kajti slovenskega jezika ni znal.

»Kako ste pa takrat delali«, sem ga vprašal. Dejalo je, da so delali spočetka tudi po deset in več ur, on sam pa je delal petindvajset let samo ponoči. Ko je nehal zjutraj delati v tovarni je šel v poletnem času še kositi travo na Ostrožno.

V prostem razgovoru so nam Matija in njegovi povedali še tole resnično zgodbo: »Tik pred tovarno je stala mala hiša, v kateri je prodajala razne stvari branjevka Hočnica. Tjakaj so šli delavci lahko kaj kupiti za malico, pa tudi pijačo so lahko kupili.

Ko so ubili v Franciji kralja Aleksandra, so morali vsi privatniki obrtniki izobesiti črno zastavo. Branjevka Hočnica pa zastave ni imela, zato je obesila na okno star dežnik iz katerega so se videle žice. Seveda je bilo zaradi tega naskrivaj mnogo smeha in Hočnica je morala potem poiskati primer-

nejšo črno zastavo, kot je bil star dežnik.«

Starega Matijo je kramljanje očitno utrudilo in za nekaj časa se je zopet zamislil in šele, ko je vstopilo od nekod in nenadoma mlado dekle, so njegove oči zaživele in na njegovem obrazu se je pokazal komaj viden in kratek nasmeh.

PRADED IN PRAVNUKINJA

Očitno se naš stari delavec Matija počuti srečnega v svoji visoki starosti in med svojimi. Toda kot vsi stari ljudje ima rad svoje najmlajše, saj to je človeku že nekako prirojeno. Pa tudi mlajši imajo radi starejše.

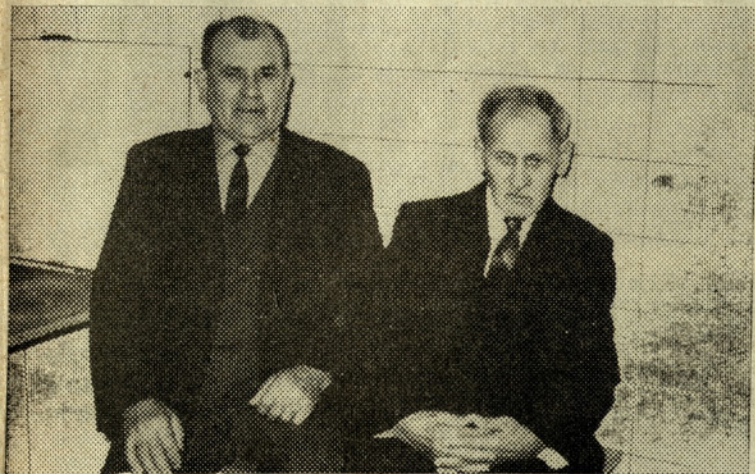
Stari in novi svet.

Matija Kodela in njegova pranečakinja Ljudmila

Dekleta, ki je vstopilo nisem poznal in sem zato vprašal gospodinjo Reziko, če je njhova. »Seveda je naša«, mi je odgovorila. Povedala je, da je hčerka Volovšek Jožeta, ki je delal dolga leta v naši tovarni in je umrl leta 1955. Zadelga ga je kap. Bil je priden delavec in tudi pri godbi v tovarni je igral. Vdova, njena sestra živi skupaj s svojo hčerko Ljudmilo v isti hiši in vsak dan obišče starega očeta. Sta velika prijatelja.

»Ali si že končala šolo«, sem vprašal dekle. Povedala je, da je končala osemletko in da je že večkrat prosila, da bi jo sprejeli na delo v tovarno. Sedaj ji je sedemnajst let in težko ji je, ker ne dela. Upa, da jo bodo sprejeli na delo v tovarno, kjer je delal njen stari oče toliko let, njeni trije strici in drugi. Tudi mi upamo, da jo bo naš kolektiv kmalu sprejel na delo.

Dne 24. februarja bo imel stari Matija rojstni dan. Takrat bo star 89 let in nastopil bo 90. leto starosti. Prepričani smo, da ga bo takrat še kdo obiskal, bodisi od organov upravljanja ali sindikata ter mu kot najstarejšemu našemu upokojenemu delavcu voščil v imenu vsega kolektiva še mnogo, mnogo let življenja. ej

Starejši in »mlajši« upokojenec EMO. Oče Matija Kodela 89 let in sin Hinko 60 let. Skupna starost 149 let

OČE IN SINOV

Pri Kodelovih so nas pričakovali in hčerka starega Matije, gospodinja Rezika, ki nad vse vzorno skrbi za svojega očeta, nas je na moč prijazno sprejela. Pri njih smo našli sinova Hinkota in Rudija kakor tudi našega nekdanjega upokojenega delavca Stanka Travnerja, Rezikinega moža. Vsi smo delali v EMO, so nam dejali in sedaj živimo lepo skupaj. Seveda moramo omeniti tudi Matijevega sina Alojza, ki dela še sedaj v tovarni in ki se nam je pridružil nekaj pozneje.

Stari Matija je sedel pri štedilniku in se pri skoraj devetdesetih letih starosti dokaj dobro počutil. Da, dolgo je že kar je na svetu in dolgo, zelo

kler ni bil upokojen leta 1947.

»Ali se spominjate starega Westna in njegovih nečakov Adolfa in Avgusta?« Odgovor je bil zanj težaven, toda zopet so mu pomagali njegovi. Spominja se vseh treh, vendar se najbolj spominja Adolfa ali »Dolfeta« kot so mu dejali delavci. Z obema je delal v emajlirnici. Stari Westen je bil zelo strog in je zahteval, da morata njegova nečaka nekaj časa opravljati vsa dela v tovarni. Tako sta se naučila tudi nanašati emajl. Delavci niso imeli tovarniške obleke za delo, ona dva sta pa imela neko plavo obleko. Avgust je bil bolj »šef« in se ni pojavljal toliko v tovarni kot Adolf. Kaditi je bilo strogo prepovedano med delom. Če so ga zasačili, da je

Trideset milijonov šilingov na ledu

Letos bo na ledu v celovski mestni hali že devetič gostovala s svojim novim programom dunajska drsalna revija. Program, ki ga je režiral Will Peter po glasbi Roberta Stolza se imenuje EPIZODE. Izvajalci EPIZOD bodo imeli na voljo 550 kostumov, ki so stali 30 milijonov šilingov. Dvesto od teh kostumov bodo gledalci videli v zadnjih petnajstih minutah programa. Organizatorji zatrjujejo, da se vsaka od nastopajočih deklet v eni predstavi preobleče najmanj štirinajstkrat. Baletno skupino, ki je bila že sedaj številna, so povečali za 40 članov. Poleg velike skupine drsalcev v programu sodelujejo najbolj znani svetovni drsalci — solisti, kot je Milena, ki že več let z uspehom nastopa v reviji. Ronni mc Kenzie, ki velja za najboljšega drsalca v reviji je njen partner. Poleg njiju pa v reviji sodeluje letos prvič Adagio — par Anntte Gardiner in Allan Glenn, avstralska mojstra plesa na ledu. Uspela sta prenesti baletne elemente v realni program na ledu. V programu sodeluje še štirikratni

svetovni prvak v umetnostnem drsanju Peter Jonas, ki slovi po svojih neverjetno visokih skokih. Za humor na ledu letos skrbita Bidy in Baddy, klovnova iz ZDA. Med izvrstne soliste prištevajo še Belgijko Yvette Busieau in Madžarko Marietto ing. Kowacz.

Program je zelo raznovrsten in je razdeljen v dva dela. V prvem laponska dekleta sanjajo o pomladi, cvetlicah in metuljih, Milena in Ronni prikazeta dovršeno in edinstveno umetniško drsanje. Humorista petnajst minut zabavata obiskovalce, ki se jima nasmejejo do solz. V drugem delu nastopi balet, v katerem nastopa tudi ciganka Milena s svojim plesom. Obiskovalci pa bodo gotovo navdušeni tudi ob točki Verzija na jezeru, saj se bodo v tej točki pojavila dekleta v avstrijskih narodnih nošah. Za konec pa so pripravili točko »Na lepi modri Donavi«.

Revija bo v času med 8. in 18. februarjem v mestni hali v Celovcu.

—mb—

Sklepi prve seje TK ZKJ

(Nadaljevanje s 5. strani)

no je polno in čvrstejše sodelovanje članov ZK s sekretariatom OZK, s sekretarji oddelkov in komisijami. Tako sodelovanje je nujno in potrebno, da bi organizacija pravočasno reagirala in ukrepala na vse negativne pojave medsebojnih odnosov in na vse nesocialistične pojave v kolektivu.

11. V organizaciji ZK je stalno razvijati politično budnost. Člani ZK morajo vse pojave in vplive na delovne ljudi ceniti z pravilno politično orientacijo. Pazljivo morajo oceniti, kaj je koristno za interese podjetja in delovnih ljudi. Potrebno je jasno zaznavati reakcionarne in antisocialistične ideje, stališča in hotenja, ki se pojavljajo, ki so dostikrat vzrok nerazpoloženja, nezaupanja in slabih medosebnih odnosov.

12. Vsak član ZK je dolžan disciplinirano in odgovorno sodelovati v delu organizacije, boriti se za izvajanje sklepov konference OZK v podjetju.

Za nedisciplinirane, neodgovorne in neaktivne člane ZK ne more biti mesta v organizaciji ZK.

Vsako delovanje na svojo pest, demagoško in domišljavo isto-

panje in zastopanje posebnih stališč, ki so proti interesom članstva in delovnih ljudi in podjetja kot celote je potrebno brez kompromisno razbijati pri vsaki pojavi.

Posebno odločno mora organizacija ZK nastopati proti tistim, ki vedno in povsod iščejo in registrirajo samo napake in slabosti, nikdar pa ničesar ne ukrepajo, niti zahtevajo konkretnih akcij in rešitev. Posamezniki, ki so v delu organizacije ZK pasivni, napake izkoriščajo za razna ogovarjanja, za tožarjenja in debate po vogalih, poveljujejo svoje »zasluge« in se med kolektivom pojavljajo kot »socialistični junaki«. Takim pojavom mora OZK napraviti konec, z nosilci takih postopkov pa temeljito obračunati.

ZK ne potrebuje registratorjev napak, ne potrebuje tožarjev, ne potrebuje zaostalih črnogledih ekstremistov. V organizaciji ZK je mesto za odločne, objektivne aktivne člane, ki brez strahu pred problemi in napakami gledajo in delujejo z globokim zaupanjem v bodočnost in verujejo v moč in sposobnost delovnih ljudi.

Sekretariat organizacije ZK

Naše najbližje smučišče je Celjska koča. Poleg tega, da je Celjano najbližja ima tudi zelo ugodne prometne zveze. Vsak dan namreč vozijo na tej progi redni avtobusi. Cene v koči so zelo ugodne, saj stanje penzion od 23 do 28 N-din. Koča razpolaga s 44 ležišči. Na smučiščih, ki lahko zadovoljijo vse, začetnike in tekmovalce stalno obratujeta dve vlečnici.

Mali vodnik po Celju

Te dni je izšel iz tiska Mali vodnik po Celju, ki ga je izdal v okviru svoje redne propagandne dejavnosti Olepševalno in turistično društvo. Vsekakor je to izdaja, ki po ureditvi in opremi zasluži največjo pozornost. Medtem ko je naslovno in hrbtno stran — risbi starega in novega Celja ter veduto Starega gradu — izdelal akademski slikar Avgust Lavrenčič, je načrt mestnega jedra ter prikaz turističnih krajev na širšem celjskem območju pripravila inž. arh. Alenka Blagotinšek. Publikacija, ki jo je uredil prof. Zoran Vudler, obsega prispevke o zgodovini, zemljepisu in zanimivostih mesta ob Savinji. Posebej so prispevki o obeh muzejih.

boju za svobodo, Starem gradu, zdraviliščih, izletih v bližnjo in daljno okolico ter važnejši naslovi in informacije.

Mali vodnik po Celju je izšel v nakladi 2.000 izvodov. To je slovenska izdaja, medtem ko je nemška, v nakladi tisoč izvodov, v tisku.

—mb—

Sodelujte v
športnih
društvih »EMO

MLADI V EMO • MLADI V EMO • MLADI V EMO • MLADI V

Leto 1967 - uspešno zaključeno

Po izteku koledarskega leta, leta 1967 lahko napravimo pregled dela preko celega leta in ga ocenimo pozitivno ali negativno. V letu 1966/67 je deloval 15-članski mladinski komite ZMS, pri katerem so tudi delovale tri komisije: kadrovska, idejno-vzgojna ter športna komisija. Mladinska organizacija kot celota pa je delovala razdeljena na 8 oz. kasneje na 9 aktivov in to: emajlirnica z učno delavnico in barvnim mlinom, surovinski, o-rodjarna, dekor, kleparski, top-lotne naprave, služba tehnične kontrole, aktiv uprave in vzdrževanja pa se je med letom razcepil in sta nastala dva samostojna aktiva - uprava in aktiv vzdrževalnih služb.

Zanimivo je, da je bilo delo vseh aktivov v glavnem pasivno, najaktivnejši so bili mladi v aktivu dekor oddelka. Na drugi strani se prav tako odraža pasivnost mladih v posameznih komisijah. Kljub temu, da se je zaznala precejšnja aktivnost lahko govorimo o pasivnosti mladih v športni in kadrovske komisiji. Športna komisija je organizirala le par izletov in dvojna tekmovanja na pobudo TK ZM, kadrovska komisija pa se je aktivno vključila v delo le ob pripravah kadrov za volitve v samoupravne organe podjetja in ob izbiri kandidatov za novo vodstvo mladinske organizacije. Pohvala pa gre idejno vzgojni komisiji, saj je skozi celo leto skrbela za razvedrilo naših sodelavcev na raznih prireditvah in na mladinskih plesih. Pripravila pa je tudi predavanja o delavskem samoupravljanju in razne razgovore.

TK ZMS EMO se je od 1. 1. 1967 do 31. 12. 1967 sestel 15 krat, od tega na 12 rednih in 3 izrednih sejah. Točke, ki smo jih obravnavali na dnevnem redu bi podal le okvirno in res najpomembnejše:

- program dela TK ZMS EMO za leto 1967;
- evidentiranje kandidatov za občinsko skupščino Celje;
- priprave na volitve v samoupravne organe podjetja;
- kadrovske spremembe vodstva TK ZMS EMO;
- posvetovanja in razgovori z aktivni ZM na mariborskem področju;
- struktura predavanj za naše mladince
- pregledi nad delom komisij;
- potrditev delitev sredstev;
- odvzem prostorov TK ZMS in ZK EMO;

- disciplina v podjetju;
- osnutek kadrovske politike;
- priprave na redno letno konferenco aktiva ZM EMO;
- pregled dela TK ZMS ter predsednika in sekretarja;
- program dela za leto 1967/68;
- priprave na konferenco občinskega komiteja ZMS Celje;
- letovanje naših mladincev v kooperaciji s Kovinotehno na Češkem;
- kadrovska politika podjetja;
- podelitev nagrad aktiva ZB NOV EMO najaktivnejšim mladincem ob dnevu JLA in 30-letnici vodstva tovariša Tita nad Komunistično partijo Jugoslavije.

**DRSALNA REVIIJA
V CELOVCU**

Zaradi izrednega zanimanja smo se odločili, da bomo tudi letos organizirali izlet na Dunajsko drsalno revijo, ki bo gostovala v Celovcu od 8. do 18. februarja letos.

Cena izleta, v katero je vključena cena prevoza, vstopnica in skupinski potni list je 80 N-din.

Prijavite se lahko do 30. januarja 1968 na tel. št. 219 ali 245 - Žnidar Jože.

Ker je letos število sedežev omejeno (43) bomo prijave sprejemali le do zasedbe vseh mest oziroma do 30. januarja.

To so le nekatere važnejše točke mimo katerih mladi nismo mogli in se je z njimi spoprijel naš tovarniški komite.

Delo komisij v letu 1967 pa je naslednje:

- Idejno-vzgojna komisija**
- nastop kulturno-zabavne skupine v Mladinskem klubu Celje, kot predstavitev aktiva ZM kolektiva EMO;
 - proslava 29. novembra, Dneva republike;
 - novoletna čajanka;
 - proslava Dneva žena;
 - proslava Dneva mladosti;
 - javna mladinska oddaja »Pokaži kaj znaš«.

Poleg tega pa je komisija še nudila okrog 900 članom našega kolektiva razvedrilo na raznih drugih prireditvah in na mladinskih plesih. Kulturno zabavna skupina je nastopala tudi v Domu sindikatov v Beogradu, komisija pa je tudi organizirala predavanja o delavskem samoupravljanju ipd.

- Kadrovska komisija**
- evidenca vstopa mladih v delovno razmerje;

- evidenca članov ZM, ki kažejo sprejemne pogoje za vstop v ZK;

- evidenca perspektivnih kadrov za TK ZM;
- povezava z disciplinsko komisijo;
- izbor kandidatov za volitve v samoupravne organe.

- Športna komisija**
- smučarski izleti;
 - tekmovanje v počastitev Dneva mladosti;
 - tekmovanje v počastitev Dneva republike.

Iz teh skromnih podatkov je razvidno kaj je kdo napravil, če pa hočem še nakazati kaj nismo napravili pa bo k sreči za to potrebno manj prostora.

Lahko si očitamo, da smo bili slabo povezani s ZK v podjetju, sindikatom in ostalimi družbeno političnimi organizacijami, realizirali pa tudi nismo filmskih predstav, to pa zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

V naslednji številki pa bomo spregovorili o našem delu v 1968. letu.

Žnidar Jože

NENADEJANA ČESTITKA KOLEKTIVU

26, Lyndhurst Gardens,
Glasgow, N. W.
Scotland
17. dec. 1967

Spoštovani gospodje!

Kupila sem dva primerka vaših lepih, elegantnih emajliranih čajnikov, ter vam pišem, da vam povem, kako zadovoljna sem z njima. Kupila sem temnomodrega zase ter rdečega svoji svakinji za božično darilo.

Dolgo sem želela imeti čajnik v tej obliki, toda pri nas so podobnega formata le antični čajniki, ti pa so, razumljivo, zelo dragi.

Žal mi je, da ne poznam vašega jezika, vendar upam, da kdo v vašem mestu razume angleščino, ter bi ob tej priliki rada zaželela ljudem, ki izdelujejo te čajnike, vesel božič in srečno novo leto.

S spoštovanjem

Eva K. Mackenzie

PISMA

Emajlirec

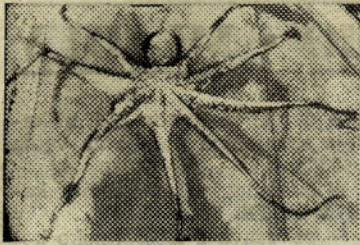
Ob odhodu v pokoj se zahvaljujem vsem sodelavcem v zavijalnici in skladišču gotove posode za iskazano pozornost.

DORA MAHNE

Za prijetno preživeti dan v krogu bivših sodelavcev in vseh, ki ste nam omogočili nepozabno doživetje v tovarni in pozneje na zabavi v hotelu Evropa, se vam v imenu upokojenecv iz preteklega leta najtopleje zahvaljujem.

Bredl Matilda

Casnik izhaja v okviru enote za informacije in tisk dvakrat mesečno v nakladi 4.650 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: Eva Orač, dr. Franc Zupančič, Emil Jejčič, Peter Videnšek, Jože Zidanšek, Mirko Breznik in Vili Korošec. Glavni in odgovorni urednik Eva Orač. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 240. Tisk in klišeji GP »Celjski tisk« Celje

A K C I J A

»HOBOTNICA«

(Nadaljevanje iz prejšnje št.)

sem povsem brez denarja. Ker sem tudi jaz eden tistih patriotov, ki skušajo po svojih skromnih močeh zmanjšati inflacijo domače valute, sem svoj denar zaupal državnemu varstvu z državnim kritjem. Da pa bi ga lahko vsak čas kjerkoli uporabil, sem ga naložil na pošti (v investicijske namene, in ker za to dobivam celo obresti, se počutim včasih kar nekam kapitalista). In ta denar sem nameraval danes dvigniti, da bi po večerji naročil svojo običajno pivčico.

Na poštini urad sem stopil pet minut pred koncem uradovnega in točno petintrideset minut pred koncem delovnega časa.

— Stvar je taka in taka, — sem dejal. — In stoji tako in tako, skratka: rad bi svoj denar.

— Danes ni več mogoče, ker sem že napravil obračun, — je odvrnil uslužbenec pri okencu.

— Toda, saj je še pet minut do konca. In če ste zaključili za danes, lahko izdate na jutrišnji datum. Z dobro voljo se pač vse stori. Sploh pa: ta denar bom zapravil kot turist v vašem kraju. Ali vam to nič ne pomeni? —

OGLASI

Prodajam ca. 1000 m² zemljišča, oddaljeno petnajst minut iz Celja. Cena 4.000 N-din. Informacije po telefonu 293.

Nujno potrebujem 4.000 do 5.000 novih dinarjev, vrnem po dogovoru z 20 odstotnimi obrestmi. Vrnitev zagotovljena večkratno. Ponudniki naj oddajo svoj naslov v uredništvu.

Po zelo ugodni ceni prodajam dodatno peč Gorenje. Informacije dobite pri Štekljč Vilmi, Stanovanjska enota (tel. 20-45).

Ugodno prodajam SUPER POL-AVTOMATSKI pralni stroj znamke SLOBODA ČAČAK s centrifugo. Informacije dobite pri Topolšek Justu in skladišču polizdelkov. Vzamem tudi ček.

Prodajam otroške pancerce št. 33 (ustrezajo otroku od 8-9 let) dobro ohranjene — informacije v uredništvu.

Kupim otroško posteljo. Javite na sobo 7 do 10. ure.

— Kaj me briga, kje in kako boste zapravili denar. Le dajte ga, če ga imate! —

In tako sem ga moledoval točno deset minut. Potem je uslužbenec pokazal na uro in dejal:

— Sicer pa je trenutno že pet minut preko uradovnega

Pristanek v »Zalivu dinosavrov«

časa. Zelo mi je žal. Proti temu mi nič ne moremo. —

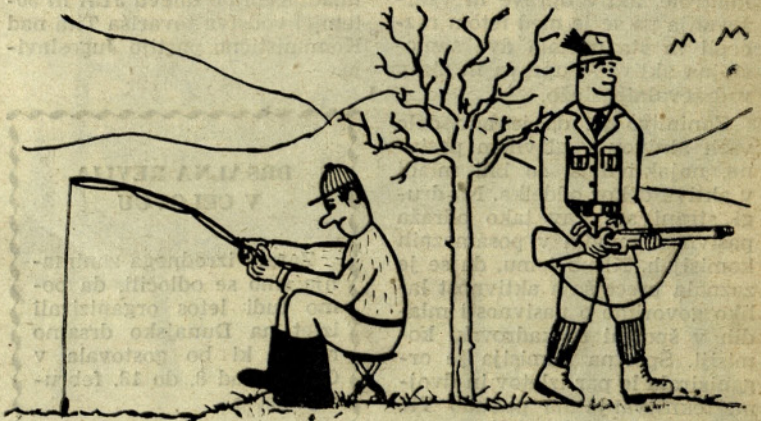
Cast in slava naj ti bodeta, o leto turizma; proti temu mi nič ne moremo!

5. 7., sreda. Ozračje je bilo zopet nekoliko nemirno, vendar se je čez dan popravilo. Kolegi iz Celja so danes odpotovali domov. Čolnar si ni upal predaleč na morje, zato smo se namenili na južno stran otoka v bližino mesta Krk. Našli smo čudovit teren za lov in snemanje. Razdelili smo se v običajne tri skupine: lovci, snemalci in kuharji. Posneli smo nekaj zanimivih detajlov, med njimi tudi polža cevarja. Izredno uspešen pa je bil današnji ribolov, saj smo ujeli skoro petdeset rib, od tega 25 precej velikih.

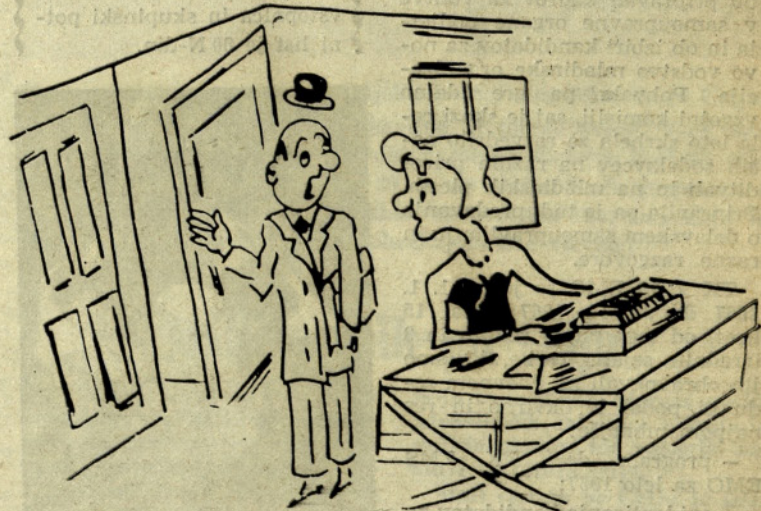
Jaz sem bil posebno vesel, kajti izpolnila se je moja želja, da ujamem hobotnico. Ko sem plaval sem ter tja po srednje globoki vodi in občudoval pestro okolico, sem opazil, kako se je na dnu premaknila temna senca in se prilepila ob skalo. Za trenutek sem jasno videl svetle seske, v katerih se skriva na vakuumskem principu osnovana silna moč, potem nisem videl ničesar več; vse je

bilo podobno zopet običajnemu podvodnemu ambientu: skala, obrastla z algami, trava, pesek, školjke, ribe... Nihče ne bi mogel slutiti, kaj se skriva pod kamnito gmoto. Mimo mene je priplavala jata radovednih rib, kot da bi slutile, da v tem trenutku ne mislim nanje.

Vedel sem, da je večja hobotnica pa tudi manjša na skalnatem terenu nevarna, in da ima strupen ugriz. Z nekaj lovskami se trdno oprime skale, z drugimi pa se prisesa v meso in silna moč seskov ne popusti, predno je na kak način ne ubiješ. Prav tako sem vedel, da je ubod z nožem med oči zanj smrten, v skrajnem primeru tudi ugriz med oči. Zajel sem zrak in se potopil v globino petih metrov, kjer je ležala skala. Hobotnica me je opazovala s svojimi velikimi očmi in bila prepričana, da je nisem opazil. Previdno sem se približal in zasadel ost strelce nekam v glavo. Bila je tako presenečena, da se je pozabila obdati z varovalnim oblakom črnila. Z nekaj sto seski tesno prisescana (nadaljevanje sledi)

V katerem oddelku delata?

— Oprostite, ker nisem potrkal. Ali ni to veža?
— Oproščeno vam je, pa tudi veža je.

V oddelku za družbeni standard vdere človek brez trkanja — vstopi in ostrmi. Pravi: »Oprostite, nisem trkal, ker sem mislil, da sem v veži.« To smo ob vseljitvi trdili tudi mi, pa so nas (vodilni) imperativno prepričali o nasprotnem po načelu, če moraš ni niti težko.

(Tovariš je bil z Delavske univerze, pa mu verjamemo brez preverjanja, da zna razlikovati sobo od predsobe ali veže). Predsoba nima dimnika, naša »soba« tudi ne. Uspeli smo se vsi prehladiti in to pošteno.

Zivimo v upanju, da za dežjem »pride« sonce in za zimo poletje.

Napisali in narisali smo pa samo zaradi »heca«, ne pa zato, da bi se zganil kdo.

P. M.